

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

V Praze dne 18. 9. 2019
Č.j.: MZDR 39414/2019-2/PRO

MZDRX017GG3J

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo zdravotnictví jako příslušný správní orgán podle § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „správní řád“), **na základě stížnosti podané dne 2. 9. 2019 panem Janem Hrbáčkem, nar. dne 6. 12. 1971, bytem Ježkova 932/8, 130 00 Praha 3** (dále také jen „stěžovatel“), proti výši úhrady podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím požadované Fakultní nemocnicí v Motole, IČ 00064203, se sídlem V Úvalu 84, 150 06 Praha 5 – Motol (dále také jen „povinný subjekt“ nebo „nemocnice“) vyčíslené v písemnosti ze dne 28. 8. 2019, č.j. FNMO/19/063622/1ŘED,

v souladu s § 16a odst. 7 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím snižuje výši úhrady požadovanou Fakultní nemocnicí v Motole na 9.750,- Kč.

Odůvodnění

Dne 19. 8. 2019 podal stěžovatel u Fakultní nemocnice v Motole žádost o poskytnutí informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím, ve které požádal o poskytnutí informací týkajících se ostrahy zdravotnického zařízení (12 otázek), prádelny (3 otázky), úklidu

(7 otázek) a dále nabytého majetku ředitele nemocnice JUDr. Ing. Miloslava Ludvíka, MBA podle zákona č. 159/2006 Sb. (13 otázek). Povinný subjekt nejprve sdělením ze dne 26. 8. 2019 prodloužil lhůtu pro poskytnutí informací, a to s odkazem na § 14 odst. 7 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, tj. z důvodu vyhledání a sběru objemného množství oddělených a odlišných informací požadovaných v jedné žádosti. Dále písemností ze dne 28. 8. 2019 povinný subjekt stěžovateli sdělil, že poskytnutí informací požadovaných stěžovatelem je spojeno s náklady, které požaduje povinný subjekt podle § 17 zákona o svobodném přístupu k informacím uhradit. Dne 2. 9. 2019 sdělil povinný subjekt stěžovateli, že druhou část žádosti o informace vztahující se k JUDr. Ing. Miloslavu Ludvíkovi, MBA, nebude nemocnice reagovat, neboť jmenovaný není povinným subjektem ve smyslu § 2 zákona o svobodném přístupu k informacím. Téhož dne, tj. 2. 9. 2019, doručil stěžovatel povinnému subjektu podání označené jako „*odvolání proti vyřízení žádosti podle zákona 106 o poskytování informací*“, které bylo Ministerstvem zdravotnictví posouzeno jako stížnost ve smyslu § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím proti výši požadované úhrady, neboť žádné rozhodnutí nebylo povinným subjektem vydáno. Ve stížnosti stěžovatel namítá, že výše úhrady je zcela nepřiměřená; že je zarážející, že požadované informace nejsou ve struktuře dostupné a nemocnice o nich nevede evidenci v podobě sledovaných údajů; a že i přes to, co nemocnice uvedla, je schopna vyčíslit počet pracovníků a hodin nutných pro dohledání požadovaných informací a počet kopií, resp. stránek dokumentů, které budou zmínění pracovníci kopírovat.

Po přezkoumání předmětné výzvy povinného subjektu ze dne 28. 8. 2019, č.j. FNMO/19/063622/1ŘED, dospěl nadřízený orgán k následujícím závěrům.

Ministerstvo zdravotnictví si v návaznosti na podanou stížnost vyžádalo doplňující informace od povinného subjektu, který dne 13. 9. 2019 blíže odůvodnil výši požadované úhrady tak, že poskytnutí informací na otázku č. 1 v části žádosti „Ostraha“, na otázku č. 1 v části žádosti „Prádelna“ a na otázky č. 1 a 4 v části žádosti „Úklid“ zahrnuje náklady dané „dojitím do archivu nemocnice, ruční vyhledávání dokumentů, transport dokumentů na jednotlivá pracoviště, studium (či spíše kontrola) dokumentů z hlediska jejich kompletnosti, provedení potřebné anonymizace jednotlivých informací, provedení finální kompletace dohledaných informací a opakovaná kontrola. K otázce č. 8 (Ostraha), č. 2 (Prádelna) a č. 3 (Úklid)

nemocnice uvádí odůvodněnost mimořádně rozsáhlého vyhledávání v tom, že je třeba zpracovat sestavy, provést kompletaci a kontrolu zaúčtování za běžné a archivované období. K otázce 3 (Prádelna) a k otázce 2 (Úklid) je uvedeno, že je třeba vyhledat podklady ve vazbě na jednotlivá zadávací řízení, a bez bližší konkretizace je uvedeno studium a vyhodnocení informací. Povinný subjekt pro úplnost dodává, že požadované dokumenty se nenacházejí na jednom místě, nýbrž je třeba projít značnou část archivovaného materiálu. Mnohé z požadovaných materiálů není digitalizováno a je třeba doslova „vzít každý dokument do ruky“, tento prostudovat a s každou stranou dokumentu pracovat.

Stížnost je zčásti důvodná.

Ministerstvo zdravotnictví **konstatuje, že písemnost, v níž nemocnice vyčíslila svůj nárok na úhradu nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání, není plně přezkoumatelná.** Jedinou výjimku představuje vyčíslení kopií požadovaných dokladů, což je provedeno jednoduchým součinem počtu stran a výší úhrady, kterou za kopii (jednostrannou či oboustrannou) povinný subjekt požaduje.

Dále je vhodné připomenout, že ministerstvo se pokusilo nepřezkoumatelně formulované odůvodnění výše nákladů objasnit v řízení o stížnosti. Za tím účelem ministerstvo opakovaně oslovilo nemocnici s výzvou k doplnění argumentace stran požadované částky. Výsledkem byla sice bližší konkretizace některých činností povinného subjektu, ale bez specifikace, jaký časový rozsah ta která činnost vyžaduje, případně u některých činností nebylo zdůvodnění srozumitelné (co je onou činností myšleno). V druhé reakci na výzvu ministerstva povinný subjekt opět rozvedl argumentaci, která se týkala pracnosti vyhledávání, ale ani v tomto případě nepropojil tuto argumentaci s konkrétní časovou náročností dané činnosti.

Vezme-li ministerstvo v potaz například oddělení finanční účtárny, které by mělo dohledat požadované faktury (ačkoliv to tak povinný subjekt výslovně neuvádí, ale lze to předpokládat), uvádí se pouze celkový počet hodin. Povinný subjekt však neuvádí, proč bude vyhledávání faktur trvat 21 hodin, třebaže je z odpovědi povinného subjektu zřejmé, že určitou zátěž (spojenou s vyhledáváním) vyřízení této části žádosti bude představovat. Tak například ministerstvo souhlasí, že se jedná o objem faktur za dlouhé období, a to jak běžné období

(2019 – 2014), tak archivované (2013 – 1998), což může naznačovat mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Stejně tak ministerstvo nerozporuje, že nemocnice jako významná státní nemocnice eviduje každoročně značný objem faktur (příkladem je uvedeno, že v roce 2018 to bylo celkem 99 734 faktur). Povinný subjekt však neuvedl konkrétní indicie k výpočtu 21 hodin údajně nutných k dohledání požadovaných faktur. Možné vyčíslení mohlo být odůvodněno například tím, že dohledání faktur za jeden rok s požadovaným předmětem plnění trvalo x hodin (včetně zpracování sestav, kompletace a provedení kontroly), přičemž tento časový údaj povinný subjekt znásobil počtem let za sledované období. Povinný subjekt však uvedl, že zpracování každé sestavy trvá několik minut a tento údaj je nutno vynásobit počtem roků a počtem firem. To je nepochybně správná úvaha, která však není doprovázena konkrétními údaji (konkrétním výpočtem), pomineme-li až souhrnné číslo za finanční účtárnu. Tak, jak vyčísлил povinný subjekt toto vyhledání, jej bohužel nelze řádně přezkoumat. A to přes veškerou snahu ze strany ministerstva.

Pokud jde o další blíže rozebrané hodiny práce podle jednotlivých odborů (právní odbor, provozní odbor, odbor veřejných zakázek, samostatné oddělení nemocničního ombudsmana a stížností), údaje o hodinách jsou konkrétní, ale nelze je přiřadit ke konkrétním bodům žádosti. Kupříkladu jaké informace by měl vyhledávat a kompletovat právní odbor, jaké informace by měl vyhledávat a kompletovat provozní odbor atd.

Z těchto důvodů nebylo možné shledat za odůvodněné a přezkoumatelné náklady spočívající v údajně mimořádně rozsáhlém vyhledávání, nota bene jen některých, informací z požadovaného souhrnu v žádosti o informace. Při přezkumu výše požadované úhrady může nadřízený orgán toliko výši úhrady potvrdit nebo ji snížit. Ministerstvo zdravotnictví přistoupilo ke snížení až na úroveň výše úhrady za pořízení kopií, třebaže nemůže vyloučit, že nemocnici mohou vznikat i další náklady, ale ty pak bylo na místě lépe a především přezkoumatelně odůvodnit. To se ani přes výzvy nestalo. Co se týká nákladů za kopie, ministerstvo vycházelo ze skutečnosti, že ceník nemocnice je zveřejněn a že obsahuje položku pořízení kopie formát A4 jednostranně ve výši 5 Kč a oboustranně 7 Kč. Vzhledem k tomu, že povinný subjekt uvedl, že se v případě pořizování kopií bude jednat o 1740 jednostranných kopií a o 150 stran oboustranných kopií, výpočet vzniklý součtem částek 8 700 Kč a 1 050 Kč činí přesně 9 750 Kč. Tyto náklady jsou proto odůvodněné a stížnost v této části zcela

nedůvodná. Pokud se stěžovatel podivuje, že je nemocnice schopna vyčíslit počet kopií, nelze než lapidárně poznamenat, že vyčíslení počtu kopií přinejmenším kvalifikovaným odhadem je zákonný předpoklad pro oprávněnost požadavku na úhradu nákladů podle § 17 zákona o svobodném přístupu k informacím. Stanovené částky za kopie přitom nejsou nepřiměřené a stěžovateli, jakož i veřejnosti obecně, jsou dostupné prostřednictvím ceníku na webových stránkách nemocnice.

Závěrem ministerstvo upozorňuje, že obě doplňující vyjádření povinného subjektu zjevně směřují toliko k některým otázkám/částem žádosti, a proto je nemocnice povinna vyřídit i ostatní části žádosti – a to buď poskytnutím informací nebo jejich odmítnutím dle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud je dán zákonný důvod pro jejich odmítnutí. Aniž by nadřízený orgán předjímal výsledek posouzení žádosti ve zbývajících bodech, je nutno uvést, že žádost o informace podaná podle zákona o svobodném přístupu k informacím se týká pouze informací ve smyslu § 3 odst. 3 tohoto zákona. Podle daného ustanovení se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního. S tím souvisí ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, podle něhož se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 16a odst. 9 věta druhá zákona o svobodném přístupu k informacím dále odvolat.

Mgr. Jan Bačina v. r.
ředitel právního odboru